

[Ingrid Kjældgaard]

I skattepolitisk redegørelse for juni 1988 står følgende at læse:

»Væsentlige forhøjelser af den højeste marginalskattesats kan meget vel tænkes at medføre sådanne adfærdsændringer, at det samlede skatteprovenu tværtimod mindskes.«

Alle udenlandske erfaringer vedrørende reduktioner af marginalskattesatserne understøtter Laffereffekten.

Svar (24/1 89):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

En afskaffelse af marginalskatten, hvilket er forstået som en afskaffelse af 6 pct.- og 12 pct.-skatten, skønnes umiddelbart at reducere skatteprovenuet med 12½ mia. kr. i 1989-niveau.

Som det fremgik af besvarelsen af spørgsmål nr. S 352, kan Laffereffekten beskrives som en række reaktionsmønstre, der kan påvirke arbejdsudbudet, investeringerne, udbredelsen af sort arbejde, beslutning om eventuel emigration etc.

En afskaffelse af 6 pct.- og 12 pct.-skatten vil uden tvivl påvirke arbejdsudbudet og investeringerne i positiv retning og mindske udbredelsen af sort arbejde og emigration. Disse reaktioner vil medføre et merprovenu, men næppe i en størrelsesorden, der tilnærmelsesvis modsvarer det mistede skatteprovenu på 12½ mia. kr., som en afskaffelse af 6 pct.- og 12 pct.-skatten vil indebære.

En isoleret afskaffelse af 6 pct.- og 12 pct.-skatten er imidlertid udelukket bl.a. som følge af den forringelse af betalingsbalancen, det ville afstedkomme.

Men når den økonomiske situation tillader det, vil regeringen prioritere en sænkning af de personlige marginalskatter meget højt.

Spm. nr. S 391

Til *miljøministeren* (16/1 89) af:

Ernst B. Schmidt (FP):

»Hvordan sikrer en husejer sig, at husets olietank er tæt?«

Begrundelse

Ifølge Jyllands-Posten den 12. januar 1989 risikerer tusindvis af danske husejere at blive præsenteret for store regninger på grund af mil-

jøforurening, fordi deres olietank har været eller er utæt.

Svar (24/1 89):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

En olietanks tæthed kontrolleres normalt ved, at tanken med tilhørende rør påføres et over- eller undertryk, som skal holde sig konstant inden for prøvetiden, såfremt tanken er tæt. Denne fremgangsmåde har følgende ulemper:

- 1) Utætheden opdages ikke i det øjeblik, tanken bliver utæt. Der kan derfor være løbet meget olie ud af tanken på tidspunktet for tæthedsprøvningen.
- 2) En næsten gennemtæret tank kan ved tæthedsprøvningen vise sig at være tæt, mens den umiddelbart efter kan blive utæt.

Det kan anbefales, at der føres kontrol med forbruget af beholdningen mindst én gang hver 14. dag. Resultaterne af målingerne bør noteres, så tankejerer/-brugeren har et sammenligningsgrundlag.

De tanke, der har størst risiko for gennemtæring, er dem, der ifølge 20-års-reglen i bekendtgørelse om kontrol med oplag af olie m.v., bekendtgørelse nr. 386 af 21. august 1980, skal sløjfes i perioden indtil 1990, det vil sige de tanke, der blev nedgravet i slutningen af 1960'erne, lige inden typegodkendelsesordningen for olietanke trådte i kraft.

Hvis man ved tæthedsprøvning af en tank i denne gruppe konstaterer, at den er tæt, kan man forøge sikkerheden for, at den forbliver tæt, indtil den skal sløjfes efter 20-års-reglen, ved følgende foranstaltninger:

- 1) Tanken med tilhørende rør beskyttes mod udvendig korrosion ved hjælp af katodisk beskyttelse.
- 2) Den indvendige side af tanken beskyttes mod korrosion ved at tilsætte en inhibitor til olien i tanken eller ved at montere et indvendigt katodisk beskyttelsessystem i tanken.

Det vil dog altid være det sikreste at sløjfe tanken. Besparselsen ved at anvende tanken indtil 20-års-periodens udløb er uvæsentlig for de tankejere, der fortsat skal benytte olie til opvarmning, idet de alligevel skal anskaffe sig en ny tank inden for de næste to år.

For tankejere, der skal tilsluttes kollektiv varmforsyning inden for den nærmeste frem-